

Főhajtás Kodály sírjánál

Berzsenyi szavait idézve „Nem sokaság, hanem lélek tesz csuda dolgokat...” az idei koszorúzás e motto jegyében zajlott. A tavaszi hideg, esős, szeles időjárás nem kedvezett a hagyományos megmozdulásnak így az alkalomra már elkészített sírt csak egy kisebb csoport vette körül. A megemlékezést *Hartyányi Judit* volt társelnökünk segítette, mert elnökünk hivatalos elfoglaltság miatt nem tudott jelen lenni a két társelnök pedig már beteg volt. A Marczibányi téri Kodály Iskola tanulói az Aprók karából 16 gyermek énekelt biciniumokat, és a koszorúzás befejezésével az Esti dalt *Uhereczky Eszter* tanárnő vezényletével. Az Iskola igazgatója, *Őri Csilla* idézte fel Kodály Zoltán örökségének életben tartására vonatkozó napjainkban ránk háruló feladatait. Néhány gondolat az elhangzottakból:

Mit jelentenek a gyakorlatban számunkra a „kodályi” gondolatok, az általa teremtett szellemi örökség? Természetesen elsősorban a mindennapi éneklést, a minőség iránti igényt, kitartó, és az emberi teljesítőképesség határát megközelítő munkabírást. A vágyat új zenei csodák befogadására. Hogyan lehet ezt manapság a gyerekek lelkébe becsempészni? A zene megtapasztalására alapozza tanítási gyakorlatát, aki módszerében tevékenységközpontú, és nem külső befogadóvá degradálja

a gyerekeket. Akinek az óráin középpontban van a játék, a kreativitás, az alkotásra ösztönzés... Később: Most ismét Kodályhoz fordulok: „*Minden teendők egyetlen szóban foglalható össze: NEVELÉS*”. Manapság egyre inkább a nevelés a kulcsszó. Érző szívű, boldog embereket csakis zene-központú pedagógiai szisztémával lehetséges nevelni, mivel a zene a legemotionalisabb művészet, hatása az emberi lélekre felbecsülhetetlen.” írja Bartalus Ilona iskolánk 50 éves jubileumi évkönyvében. „És ki tudja ezt megvalósítani? Kizárólag egy jólfelkészült tanár, olyan személyiség, aki az óráin nem is tanít, hanem leginkább varázsol. Aki képes egységbe foglalni módszertanában a mai gyerekek igényeihez igazodva a digitális eszközök használatát, a kooperatív tanulást, a hagyományos órai munkával. Aki képes olyan tempót tartani az órán, hogy a gyermekeknek egyetlen perce se maradjon arra, hogy kiessenek a varázslatból.”

Koszorút helyezett el a Magyar Kodály Társaság, a kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet, a MTA BTK Zenetudományi Intézete, a kecskeméti Kodály Iskola, az Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Zoltán Női Kara.